

Markó Béla

Túlélés

*hátára esett
bogár harcol kitartón
pedig nem érti*

Repedés

*fűszál a sziklán
hát mégis repedés van
az örökléten?*

Virágnyílás

*járnak-kelnek a
nedvek: tárgyal titokban
pokol s mennyország*

Végtelen

*nappal meghalni
azt jelenti hogy nem lesz
éjszakád többé*

Folytatás

*idéntől már az
alig termő meggyfa is
magasabb nálam*

Mélység

*víz nélkül maradt
folyómeder a fényben
védtelen állat*

Úton

*véres húst cibál
fekete-fehér szarka
testet a lélek*

Halotti beszéd

*telihold éjjel
lyukas zokniban lábujj
illetlen halál*

Kísérlet

*járkál egy hangya
tökéletes az Isten
fekete matchbox*

Előjel

*millió levél
de azt az egyet nézem
amelyik rozsdás*

Mégsem

*átáramlások
majd összerándulások
s megint saját test*

A hazáról

*ághegyen vércse
bekamerázott mező
élned-halnod kell*

A szerelemről

*a mi szájunkkal
kóstolja meg az Isten
amit teremtet*

Elégtétel

*még sütkérezik
a kidőlt fa gyökere
mielőtt meghal*

Tudás

*kutya ugat kint
őrzi a házat de bent
még soha nem járt*

Könyv

*az olvasástól
nőni kezd a történet
esőtől a fű*

Finálé

*eső utáni
szivárvány fent az égen
behúzott cipzár*

Életcél

*bárhogy sietnék
amire odaérek
már ott is itt lesz*

Költészet

*villámlás után
de mennydörgés előtt még
egy tücsök cirren*